

imajo to slabo stran, da po alkoholu škodujejo in da so ravno zaradi tega v porabo pri ženskah, otrocih in bolenikih tako rekoč izključeni.

„P. L.“

Neka neprijetna napaka nekaterih konj.

Marsikateri konj ima navado, da z repom vedno sem ter tje maha in vije, dokler da vajet ulovi in ga pod njega dobi. Tu ga potem trdno drži s tem, da rep krčevito k sebi pritiska. Ta napaka je neprijetna pa tudi nevarna za voznika, ker na ta način dostikrat moč izgubi konja voditi. Pri mladih konjih, ki še le začinjajo se te napake poprijemati, zlasti pri mladih žegeltljivih kobilah se da s tem opomoči, da se konj navadi drganja z vožjo pod repom. Zato se v hlevu trdno za konjem v staji poprek vož potegne in konjev rep na njo položi. Ako se to več dni zaporedoma ponovi, se konj večidel toliko tega privadi, da ali vajeti več ne lovi pod rep ali pa da je vsaj tako krčevito trdno pod repom več ne drži. Pri starejih konjih pa, ki imajo to grdo napako, se večidel ne da drugega početi nego konju v rep kako vož vplesti in rep na notrajni strani tako k vojem privezati, da konj ne more z repom vajeti več uloviti. Po letu se mora se vé da tak konj z mrežo proti muham pokriti ali namesto repnega jermena debel mehko natlačen podložek pod rep položiti, kateri konja sili rep visoko držati in vajeti ne več loviti in pod njim krčevito držati.

„P. L.“

Zrak in mleko.

Mleko se ne sme v zaduhlih shrambah, še manj pa v hlevu samem hranjevati, kajti mleko se brž navzame duha, ki je v tistem kraju, kjer se mleko hrani. Čist, dober zrak mora vedno do nova namolzenega mleka priti, to pa zavoljo tega, ker vedni pristop dobrega zraka pospešuje izhlapevanje vode iz mleka, kar mleko bolj hladno obdrži in tako naglo kisanje mleka zabranjuje. Čisti zrak jemlje mleku tudi neprijeten vonj, ki bi se bil prej mleka poprijel. To so poglavitni vzroki, zaradi katerih je za mleko dobro, da more do njega čist in dober zrak.

„P. L.“

Sejmovi. 4. oktobra: pri sv. Lenartu v Slov. gor., v Jurkloštru, Žaleu; 5. oktobra: v Artičah; 6. oktobra: v Kostivnici, pri sv. Lovrenču v Slov. gor., v Pišecah; 8. oktobra: v Dobrni, pri sv. Heleni; 10. okt. v Orešji.

Dopisi.

Z južne železnice. (Slovenski delavci pozor!) Ravnateljstvo naše je nedavno dalo obljubo, da hoče vsem pravičnim terjatvam Slovencev od svoje strani zadostovati. Ena tacih pohlevnih, gotovo prav pravičnih terjatev

pa je ta, naj bi železniški uradniki slovenske delalce na južni železnici lepo pri miru pustili, kedar gre za kakošnje volitve, naj so že potlej občinske ali deželske ali pa državne. Dosehmal ni bilo tako. Lahko povemo ime uradnika, ki je bil v Celju grozil delalcem s tem, da bodo svojo službo izgubili, ako ne bodo z nemškimi ali bolje z nemškutarskimi liberalci volili. Ni pa potem čuda, da je mnogo slovenskih delalcev glas dalo zoper svoje prepričanje nemškim liberalcem, nekaj pa jih je od volitve izostalo; prav radi pa bi bili vsi ti glasovali za slovenske moše. To ni bilo prav od njih in ne sme se več tako goditi. Zato opozorujemo naše rojake, ki so na železnici v službah, da ravnajo in delajo tisti uradniki zoper željo in proti zapovedi ravnateljstva, ki na tak način silijo delalce, naj volijo drugače, kakor jim vleva vest in zdrava pamet. Vsak delalec naj toraj zavrne tacega uradnika v svoje meje, ki bi agitiral kedaj za nemškutarje; ko bi mu pa grozil ali kakor že koli žugal, naj se pritoži ali naravnost pri ravnateljstvu ali pa njegovo ime naznani uredništvu kakega slov. časnika, katero bo potem že storilo z njim, kakor mu dohaja. Ravnateljstvo plačuje svoje uradnike, da pazijo na red in na varnost, ne pa da stršijo poštene delalce ob času volitev.

Iz Sevnice ob Savi. (Šulvereinska šola. Nepokoj po noči.) Hvala Bogu! Sevnčanom se vendar enkrat povračuje tolikanj zaželeni mir, katerega so nam privandrani tujci z nemškutarsko šolo skazali. A ne samo z nemškutarsko šolo rogovilijo, nego tudi po noči pridirjajo v trg ter v pozni noči ljudem spati ne pustijo. Tako se je tudi zadnje čase zgodilo, da so bili od tržanov toženi zaradi nočnega nemira namreč Wermut, Ajstrič in Ludwig; kdo pa so ti ljudje? Najraje bi molčal, ko bi ne šlo v tem za čast učiteljev. — Biti hočejo učitelji, pa mrzi se jim, da bi izštudirali, kajti bi še le potem postali pravi učitelji. Tem trem študentom (učitelji še niso) pa brez študiranja se je pridružil tudi inštruktor iz Ruckensteina. Ti so bili tedaj od našega gosp. župana Vršec-a poklicani v občinsko pisarno na odgovor. Več gospodov od trga je bilo navzočih, ki so pričali, da ti ljudje res tržanom še v pozni noči ne dajo miru. Inštruktor je bil kaznovan z 10 gld., vsi drugi pa s 5 gld.

Kako temeljito pa ti oni v nemški šoli podučujejo, se je tudi uže pokazalo. Štationsšefov fant je hodil dve leti v nemško šolo v 3. razred. Inštruirala sta ga še povrh Ajstrič in Wermut, a v Celji se je pri skušnji pokazalo, da fante nič ne zna, da je torej zastonj hlače trgal in še le sedaj se pogledujejo starši, ki so svoje otroke v nemško šolo pošiljali, češ da so se prekanili, ter to niso pravi učitelji, kajti nima jo še potrebne skušnje.

Res čudno, da se je še našlo staršev, ki so takim ljudem svoje otroke v šolo izročili.

Iz Ruš. (Veselica.) Kakor je bil „Slov. Gosp.“ uže naznanil, priredilo je naše „Kmetško bralno društvo“ 20. t. m. veselico. Ni mi namen na dolgo in široko popisovati vse podrobnosti, omenim le to, kar je bilo pri tej veselici posebnega. Razveseljevale so nas namreč razven naših domačih pevcev tudi pevkinje Selniske s svojimi srebrnočistimi glasovi. Četverospjev „Domovina“ popevale so tako milo, da ploskanju in živele-klicom ni hotelo biti ne konca ne kraja in da so morale na občno zahtevanje pesem ponavljati. Največo radovednost pa je vzbujala šaljiva igra: „Župan“, katero so naši diletanti izvrstno izveli. Marsikdo se uže dolgo ni tako smejal, kakor ta večer „županu“ (g. Jerebu). Anička (Žvajgarjeva) je na odru tako ljubeznjivo igrala, da so vsi z veliko pazljivostjo poslušali njeno govorjenje. Ivanka (Hlebova). Tomaž (g. Lingelj) igrala sta pa tako naravno in neprisiljeno, da so vsi poslušalci govorili: „Ta bi lahko nastopila v vsakem gledališču“.

Po igri bila je prosta zabava; popevale so se napitnice. Prvi napil je društveni predsednik presvitlemu cesarju. Iz med drugih napitnic omenim le napitnico č. g. župnika Korena slovanskim narodom v Avstriji, katerih zastopniki so bili med nami bratje iz daljnega severa in juga. Domači gosp. župnik napil je pevovodji č. g. Kralju in se mu zahvaljeval za njegovo neumorno delovanje, katerega vseh so naši pevci in pevkinje uže večkrat pokazali v cerkvi in pri veselicah. Počestili so nas gostje iz Maribora, Radgone in sosedje iz Selnice, Št. Lovrenca in Lembaha. Ure veselja so hitro minile in ločili smo se z nadejo, da se kmalu zopet snidemo.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V soboto ob 12. uri otvoril se je slovesno državni zbor s prestolnim govorom Nj. veličanstva presvitlega cesarja. Za občinstvo odločeni prostori bili so davno pred odprtjem prenapolnjeni. V zbornici postavili so se člani poslanske zbornice na levo, člani gosposke zbornice pa na desno prestola. Točno ob 12. uri prišli so cesar v dvorano, pred njimi so šli nadvojvode, ministri, prvi vrhovni dvornik z žezlom in dvorni maršal z državnim mečem. Njih veličanstvo so stopili po stopnicah na prestol, se vseli ter se pokrili; ministerski predsednik podal njim je prestolni govor, katerega so cesar glasno prečitali. Prestolni govor podajemo na prvem mestu današnjega lista. — V soboto ste se tudi otvorili obe zbornici ogerskega državnega zbora; že v prvi seji stavila sta poslanca Iranyi in Helfy

interpelacijo zastran Kromeriža in dogodkov v vzhodnji Rumeliji. — Desnica državnega zbora je sestavljena iz štirih klubov: iz Hohenwartovega, Lichtensteinovega, češkega in poljskega; levica pa, katere je bila v prejšnjih letih združena, razbila se je v dva kluba: v nemški in nemško-avstrijski. — Vlada je predložila zbornici poslancev zakon o novačenju za leto 1886.

Vnanje države. Sv. oče so prevzeli oficijalno posredovanje mej Španjsko in Nemčijo zaradi Karolinskih otokov. — Nemčija se je dala potolažiti gledé afere z nemškim grbom na poslaniškem poslopiju v Madridu; s tem bode španjsko-nemški spor poravnan. — V Filipopel prišla je deputacija turških mož, da izrazi knezu Aleksandru svojo udanost ter se mu zahvali za mir in red, ki vladata v deželi. Knez je v Filipopelju obiskal glavno mošejo, kder ga je pozdravila mohamedanska duhovščina in turško ljudstvo. Vrhovni mufti ga je nagovoril, kakor kneza severne in južne Bolgarije. Po „Reuterjevem sporočilu“ sprejema gosposka v Filipopelju može od 18. do 32. leta za prostovoljce; knez je poslal k sultanu deputacijo z zagotovilom, da je v pokrajini vse popolnoma mirno. — Vsled dogodkov v Rumeliji primorane so bile vse balkanske države zaukazati mobilizacijo, pa povsod se trudijo, da se gibanje ohrani v sedanjih mejah. Tudi grški kralj priporočal je svojemu narodu zmernost. — Kolera na Španjskem pojema, pa hudo razsajati je začela po Laškem posebno v Palermi na Sicilijskem. — Na Turškem že zopet imajo novo ministerstvo, katero je baje miroljubno. — V kratkem se bodo sošli v Carigradu poslanci velesil, da se posvetujejo o rumeljski vstaji. — Ruski minister Giers odpotoval je 28. sept. v Hamburg in Friedrichsruhe, kjer se snide z Bismarkom.

Za poduk in kratek čas.

Potovanje Slovencev v zlato Prago in slavni Velegrad.

(Dalje.)

V sredo smo obiskali staro mestno hišo, kjer nas je slavni Pražki župan sam, dr. Černý presrečno pozdravil. Tu smo vsi Slovenci svoja imena v knjigo zapisali ter se od prijaznega župana poslovili, ki je vsakemu na odhodu še roko podal. Zunaj na zvoniku mestne hiše smo videli prečudno uro, ki ima na sebi podobo smrti in petelina. Ko ura udari, smrt začne zvoniti, petelin zapoje in 12eri apostoli se začnejo pomikati od desne na levo in se spet skrijejo. Od tod smo šli ogledat Tinjsko cerkev, ki je ena najstarejših v Pragi, posvečena Nebški Kraljici. Tu smo videli podobi ss. Cirila in Metoda iz kararskega mramorja, katere je